

LETËRA E PARË E APOSTULLIT PAUL MBË KORINTHIANËT

KAPTINA I.

¹ Pauli thërritun' apostull i Iesu Krishtit, me anë të dashunimit Perëndisë, edhe Sostheni vëllai,

² mbë kishën' e Perëndisë qi ashtë ndë Korinthë, të shenjtënueshimitë mbë Iesu Krishtinë, thërritunë shenjtëna, *bashkë* me gjith' ata qi thërrasinë mbë qish do vend emënin' e Zotit t'ynë Iesu Krishtit, t'atyne edhe t'ynit.

³ Hir *qoftë* mbë ju edhe paqtim prei Perëndisë Atit t'ynë, edhe prei Zotit Iesu Krisht.

⁴ I falem nders përherë Perëndisë t'em për ju, për ate hirin' e Perëndisë qi u dha mbë ju me anë të Iesu Krishtit,

⁵ se u batë të pasunë prei ati mbë qish do fjalë, e mbë qish do mend,

⁶ sikurse deshmia e Krishtit u vërtetue mbë ju,

⁷ kaqi sa s'u mengon juve as ndonji dhunëti tue priturë të sbuluemen' e Zotit t'ynë Iesu Krishtit,

⁸ i cilli ka me u vërtetuem juve të *dilni* faqe-bardhë deri së mbrapëni, ndë ditë të Zotit t'ynë Iesu Krishtit.

⁹ Perëndia *ashtë* besëtar, prei të cillit u thërritët ndë shoqëni të Birit ati Iesu Krishtit Zotit t'ynë.

¹⁰ Edhe u lutem juve, o vëllazën, për emënë të Zotit t'ynë Iesu Krishtit, qi të thoni të gjithë *njifjalë*, edhe të mos jenë shqerra ndër ju, por të jeni piekunë me një shpirt e me një mend.

¹¹ Sepse më diftuenë për ju, o vëllazën, ata qi *janë prei shtëpisë* Kloesë, se janë qarta ndër ju.

¹² Edhe këte e thom, se gjithë-se-cilli prei jush thotë: Unë jam i Paulit, e un' i Apolloit, e un' i Kifait, e un' i Krishtit. Damë ashtë Krishti?

¹³ Mos u kryqëzue Pauli për ju? Apor u pagëzuetë mb'emënë të Paulit?

¹⁴ Falemi nders Perëndisë, se nukë pagëzova ndonji prei jush, veçse Krispin' edhe Gainë,

¹⁵ qi të mos thotë kushi, se pagëzova mb'emënë t'em.

¹⁶ Pagëzova edhe shtëpin' e Stefanait, veç *këtyneve* nukë dij ndë pagëzova tiëtër kend.

¹⁷ Sepse Krishti nukë më dërgoi me pagëzuem, por me ungjillëzuem; jo me dituni fjale, për mos me dalun' i kotë kryqi i Krishtit.

¹⁸ Sepse fjala e kryqit ashtë marri mb'ata qi janë të vdierrë, por mbë ne qi jemi të shpëtuem ashtë fuqi Perëndie.

¹⁹ Sepse ashtë shkruem: "Kam me vdierrë ditunin' e të ditshimvet, edhe kam me hedhunë poshtë mendien' e të mentshimvet".

²⁰ Ku *ashtë* i ditshimi? Ku *ashtë* shkruisi? Ku ashtë kërkimtari i kësai jete? Nukë marroi Perëndia ditunin' e kësai jete?

²¹ Sepse bota si nukë ngjofi Perëndinë me ditunin' e Perëndisë, i pëlqeu Perëndisë me marrin' e predikimit me shpëtuem ata qi besojnë.

²² Sepse edhe ludeitë kërkajnë shenjë, edhe Grekëtë kërkajnë dituni.

²³ Por na predikojmë Krishtin' e kryqëzuem, *qi ashtë* shkandulë mbë ludeit, e marri mbë Grekët,

²⁴ por mb'ata qi janë të thërritunë, lude e Grekë, Krishti *ashtë* fuqi Perëndie, edhe dituni Perëndie.

²⁵ Sepse marria e Perëndisë *ashtë* ma e ditshime se e nierëzëvet, edhe dobësina e Perëndisë *ashtë* ma e fortë se e nierëzëvet.

²⁶ Sepse e shifni të thirrë të tuei, o vëllazën, se nukë *jeni* shumë të ditshim prej mishit, jo shumë të fuqishim, jo shumë të fisshim.

²⁷ Por Perëndia sgjodhi punët' e marra të botësë për me turpënuem të ditshimitë, edhe Perëndia sgjodhi të dobat' e botësë, për me turpënuem të fortatë.

²⁸ Edhe Perëndia sgjodhi të pafisshimet' e botësë, edhe ato qi shahenë, edhe ato qi nukë janë, për me prishun' ato qi janë,

²⁹ qi të mos mburretë ndonji mish përpara ati.

³⁰ Edhe ju jeni prej ati mbë Iesu Krishtinë, i cilli u ba mbë ne dituni prej Perëndisë, drejtëni, e shenjtënim, e shpërblim,

³¹ qi sikurse *ashtë* shkruem: "Ai qi mburretë, le të mburretë mbë Zotinë".

KAPTINA II.

¹ Edhe unë, o vëllazën, kur erdha te ju, nuk' erdha me naltësinë fjale a ditunie, për me u diftuem juve deshmin' e Perëndisë.

² Sepse e pashë me udhë mos me ditun' asgja ndër ju, veçe Iesu Krishtinë, edhe këte të kryqëzuem.

³ Edhe un' erdha te ju me dobësinë, e me frikë, e me shumë drithtim;

⁴ edhe fjala eme e predikimi em nuk' *u ba* me fjalë të mbushëmeje mendienë prej ditunisë nierëzëvet, por me të diftuem Shpirti e fuqie,

⁵ qi të mos jetë besa juei prej ditunisë nierëzëvet, por prej fuqisë Perëndisë.

⁶ Edhe flasimë dituni ndër *ata qi janë* të thieshtë, por jo dituni të kësai jete, as të urdhënarëvet kësai jete, qi janë prishunë,

⁷ por flasimë dituni Perëndie me mpshefësinë, *ate ditunin'* e mpshefëtë, qi urdhënoi Perëndia përpara jetëvet për laftinë t'anë,

⁸ të cillënë nuk' e ngjofi ndonji prej urdhënarëvet kësai jete, sepse ndë e kishinë pasë ngjofunë, nukë do të kishinë kryqëzuem Zotin' e laftit,

⁹ por, sikurse *ashtë* shkruem: "Ato qi s'i pa sy, e s'i ndëgjoi vesh, e s'hynë ndë zemërë të nieruit, të cillatë Perëndia i bani gati për ata qi e duenë".

¹⁰ Por Perëndia na i sbuloi neve me anë të Shpirtit vet, sepse Shpirti shikon të gjitha, edhe të thellat' e Perëndisë.

¹¹ Sepse cilli prej nierëzish ngjef punët' e nieruit, përveç shpirtit nieruit qi *ashtë* nd'ate? Kështu edhe punët' e Perëndisë askushi s'i ngjef, përveç Shpirtit Perëndisë.

¹² Edhe na s'kemi marrë shpirtin' e botësë, por Shpirtinë qi *ashtë* prej Perëndisë, për me ngjofun' ato dhunëtittë qi u dhanë mbë ne prej Perëndisë.

¹³ Për ato edhe flasimë jo me fjalë të mësueme prej ditunie nierëzish, por me *fjalë* të mësueme prej Shpirtit Shenjt, tue vumë një për një punë shpirtënishte me punë shpirtënishte.

¹⁴ Por nieriu si shtazë nukë pret punët' e Shpirtit Perëndisë, sepse janë marri për ate, edhe nukë mundetë me i ngjofunë, sepse *ato* gjukohenë shpirtënisht.

¹⁵ Por nieriu i shpirtit i gjukon të gjitha, e ai nukë gjukohetë as prej ndonjianit.

¹⁶ Sepse "Cilli ngjofi mendien' e Zotit, qi të mësojë ate?", por na kemi mendien' e Krishtit.

KAPTINA III.

¹ Edhe unë, o vëllazën, nukë mufta me folunë te ju porsi mbë nierës të shpirtit, por porsi mbë nierës të mishit, porsi mbë foshnje mbë Krishtinë.

²U ushqeva juve me qumështë, e jo me gjellë, sepse edhe s'mundeshitë *me pritur' ate*, por edhe tashti s'mundeni, sepse jeni por nierës të mishit;

³sepse kur ashtë ndër ju zmir, e qartë, e të dame, a nukë jeni nierës të mishit, edhe ecëni mbas nieriut?

⁴Sepse kur thotë njiani: Unë jam i Paulit; e tietëri: Un' i Apolloit, a nukë jeni nierës të mishit?

⁵Cilli pra ashtë Pauli, e cilli Apolloi, *jo tietër* përveç shërbëtorë qi besuetë me anë t'atyneve, edhe sikurse dha Zoti mbë gjithë-se-cillinë?

⁶Unë mbolla, Apolloi ngjomi, por Perëndia i rriti.

⁷Kaqi sa as ai qi mbiell nuk' ashtë gja, as ai qi ngjom, por Perëndia qi rrit.

⁸Edhe ai qi mbiell, e ai qi ngjom janë nji; edhe gjithë-se-cilli ka me marrë pagën e vet mbas mundiesë vet.

⁹Sepse na jemi punëtorë bashkë me Perëndinë: ju jeni ar' e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë.

¹⁰Mbas hirit Perëndisë qi m'u dha, si mieshtëri i ditshim unë vuna themel, e nji tietër ndërton, por gjithë-se-cilli le të shofi kush ndërton.

¹¹Sepse askushi nukë mundetë me vumë tietër themel, përveç ati qi ashtë vumë, i cilli ashtë lesu Krishti.

¹²Edhe ndë ndërtoftë kushi mbi këte themel, ar, argjand, gur të paçimueshim, dru, bar, kallam,

¹³gjithë-se-cillit ka me iu diftuem puna, sepse dita ka me e diftuem; sepse me anë të ziarrmit shpërfaqetë, edhe ziarrmi ka me provuem punën' e gjithë-se-cillit qish faret ashtë.

¹⁴Ndë mbettë puna e ndonjianit qi ndërtoi, ka me marrë pagë;

¹⁵ndë u diektë puna e ndonjianit, ka me iu bamë dam, por ai ka me shpëtuem kështu pors i ziarrmit.

¹⁶Nuk' e dini se jeni tempulli i Perëndisë, edhe Shpirti i Perëndisë rri ndër ju?

¹⁷Ndë prishtë kushi tempullin' e Perëndisë, këte ka me e prishunë Perëndia, sepse tempulli i Perëndisë qi jeni ju ashtë shenjt.

¹⁸Askushi le të mos gënjejë vetëvetëhenë: ndë kujtoftë ndonji ndër ju se ashtë' i ditshim ndë këte jetë, le të bahet' i marrë, për me u bam' i ditshim.

¹⁹Sepse ditunia e kësai bote ashtë marri ndaj Perëndisë, sepse ashtë shkruem: "Ai qi ze të ditshimitë ndë dinakëri t'atyne".

²⁰Edhe për-së-ri: "Zoti ngjef mendimet' e të ditshimvet se janë të kota".

²¹Përandai askushi le të mos mburretë mbë nierës, sepse të gjitha janë të tuejatë.

²²A Pauli, a Apolloi, a Kifai, a jeta, a vdeka, a këto qi janë tashti, a ato qi kanë me ardhunë - të gjitha janë të tuejatë,

²³edhe ju të Krishtit, edhe Krishti i Perëndisë.

KAPTINA IV.

¹Kështu le ta na numërojë *qish do* nieri, si shërbëtorë të Krishtit, edhe kujdestarë të mpshefësinavet Perëndisë.

²E tietëra kërkohetë ndër kujdestarë për me dalunë gjithë-se-cilli besërat.

³Sa për mue fort pak gja ashtë të gjukohem prej jush, a prej gjyqit nieriut, por as unë s'gjukoj vetëhenë t'eme.

⁴Sepse ndërgjegjëja eme nukë më shan as për ndonji gja, por me këte nukë kam dalun' i dreitë, por ai qi më gjukon ashtë Zoti.

⁵Përandai mos gjukoni asgja para kohësë, deri sa të vijë Zoti, i cilli ka me nxierrë ndë dritë të mpshefëtat' e errësinësë, edhe ka me diftuem këshillet' e zemëravet; edhe atëherë lavdimi ka me u bamë mbë gjithë-se-cillinë prej Perëndisë.

⁶ Edhe këto, o vëllazën, i këtheva përmbi vetëhenë t'eme, edhe përmbi Apollonë për ju, qi të mësohi prei *vetëhesë* tuei, mos me pasunë ndër mend ma tepërë se qish ashtë shkruem, qi të mos madhështohi njiani për tietërinë kundrë tietërit.

⁷ Sepse cilli të shqyen tyi *prei tietërit*? Edhe qish ke ti, ate qi s'more? Por ndë e paç marrë, përse mburre sikurse nuk' e ke marrë?

⁸ Tashti jeni të ngimë, tashti u batë të pasunë, mbëretënuetë pa ne; edhe makarë të kishitë mbëretënuem, për me mbëretënuem edhe na bashkë me ju.

⁹ Sepse më duketë, se Perëndia na dëfteu neve apostujt' e mbrapën si për të vdekë, sepse u bam theatër mbë botët, edhe mbë engjujt', edhe mbë nierëzit.

¹⁰ Na *jemi* të marrë për Krishtinë, e ju të mentshim mbë Krishtinë; na të dobë, e ju të fortë; ju të lavdueshim, e na të panderëshim.

¹¹ Deri mbë këte orë kemi edhe u, e kemi et, e kemi të sveshunë, e rrifemi me shuplaka, e sillemi andej e këndej,

¹² e mundohemi tue punuem me duert t'ona; tue u përqeshunë, bekoimë; tue u ndiekunë, duroimë;

¹³ tue u nemunë, lutemi; u bam porsi të pshimet' e botësë, edhe *porsi plehet'* e të gjithëve deri tashti.

¹⁴ Nukë shkruaj këto për me u turpënuem juve, por *u* mësoj *juve* porsi dielmt' e mi të dashunë.

¹⁵ Sepse ndë paçi dhetë mijë mieshtra mbë Krishtinë, por nukë *keni* shumë atëna, sepse u kam piellë juve mbë Krishtinë me anë të ungjillit.

¹⁶ U lutem juve pra, të më merrni mbrapa.

¹⁷ Përandai u dërgova juve Timothenë, i cilli ashtë diali em i dashun' edhe besëtar mbë Zotinë, ai ka me u prumë ndër mend juve udhët' e mia qi janë mbë Krishtinë, sikurse mësoj gjithë-kund mbë qish do kishë.

¹⁸ Por disa *vetë* u madhështuenë, sikurse unë s'kishiëm për me ardhunë te ju,

¹⁹ por kam me ardhunë shpeit te ju, ndë dashtë Zoti, edhe kam për me ngjofunë jo fjalën' e atyneve qi madhështohenë, por fuqinë.

²⁰ Sepse mbëretënia e Perëndisë nuk' *ashtë* me fjalë, por me fuqi.

²¹ Qish doni? Të vij te ju me shkop, a por me dashuni, e me shpirt të butë?

KAPTINA V.

¹ Gjithënji ndëgjohetë nji kurvëni ndër ju, edhe e tillë kurvëni, qi as ndërmiat kombevet nukë zihetë n'gojë, kaqi sa nji të ketë gruen' e të atit vet.

² Edhe ju jeni madhështuem, e jo të bajitë vajë ma shumë, për me u ngritunë prei miedizit tuei ai qi bani këte punë?

³ Sepse unë, ndonëse s'jam aty me korp, por me shpirt jam aty; tashti sikur jam aty gjukova ate qi punoi këte ashtu.

⁴ Mb'emënit të Zotit t'ynë Iesu Krishtit, si të mbëlidhi ju edhe shpirti em, bashkë me fuqin' e Zotit t'ynë Iesu Krishtit,

⁵ ta epni të tillë nieri n'dorë të Satanait për prishien' e mishit, qi t'i shpëtohetë shpirti ndë ditët të Iesuit.

⁶ Nuk' *ashtë* i mirë të mburrunitë tuei; nuk' e dini, se pak brumë mbrum gjithë të mbrumunitë?

⁷ Qirohi pra prei brumit vietërë, qi të jeni të mbrumunit' e ri, sikurse jeni pabrumë, sepse pashka jonë, *qi ashtë* Krishti, u ba kurban për ne.

⁸ Përandai le ta mbamë festënë, jo me brumë të vietërë, as me brumë të së keqes' e të së ligësë, por me pabrumëna zemëre të këthiellët' e të vërtetë.

⁹ U shkrova juve ndë letërët për mos me u përziem me kurvarë.

¹⁰ Edhe jo kreit me kurvarët e kësai bote, a me lakëmuesit, a me rrëmbesësit, a me idhullatrët, sepse atëherë duhetë me dalunë jashtë prei botësë.

¹¹ Por tashti u shkrova juve, mos me u përziem ndë qoftë ndonji qi quhetë vëlla, se ashtë kurvar, a lakëmues, a idhullatër, a përqeshës, a i deitunë, a rrëmbesës; me të tillin' as të mos hani bashkë.

¹² Sepse për qish punë me gjukuem edhe të përjashtëmitë? Nukë gjukoni ju të përmbrendëshimitë?

¹³ Por Perëndia ka me gjukuem të përjashtëmitë, përandai nxirrni jashtë të keqinë prej miedzit tui.

KAPTINA VI.

¹ Kucon kushi prej jush, kur ka ndonji gja send kundrë tietërit, me u gjukuem përpara të shtrembëvet, e jo përpara shenjtënavet?

² Nukë dini, se shenjtënitë kanë me gjukuem botënë? Edhe ndë u gjukoftë bota prej jush, s'jeni të zotënitë me gjukuem punë ma të vogëla?

³ Nuk' e dini, se kemi me gjukuem engjujtë? Sa ma tepërë punët' e kësaj jete?

⁴ Ndë paçi pra për me gjukuem punët' e kësaj jete, veni të rrinë për gjyqtarë ata qi nukë zihenë për gja ndë kishët.

⁵ Por u thom juve këte, qi të keni turp: kështu nukë qenëka ndërmiet jush as ndonji i ditshim, për *me hym'* e me gjukuem ndërmiet vëllait vet?

⁶ Por vëllai gjukohetë me vëllanë, edhe këte e *ban* përpara të pabesëvet?

⁷ Tashti pra ashtë kreit faj ndërmiet jush, sepse ju keni gjyqe njiani me tietërinë; përse ma tepërë nukë lini me u bamë paudhë juve? Përse ma tepërë nukë lini me u bamë dam juve?

⁸ Por ju e bani paudhë, e u bani dam atyneve, edhe këto *ua bani* vëllazënavet.

⁹ Apor nuk' e dini, se të shtrembëtitë s'kanë me trashiguem mbëretënin' e Perëndisë? Mos gënjeji: as kurvarë, as idhullatrë, as ndynësa, as ata qi janë të sqaqunë, as ata qi shkojnë mbrapa mashkujsh,

¹⁰ as viedhësa, as lakëmuesa, as të deitunë, as përqeshësë, as rrëmbesësë, s'kanë me trashiguem mbëretënin' e Perëndisë.

¹¹ Edhe kësish ishitë disa *vetë*, por u latë, e u shenjtënuetë, e dueltë të dreitë me anë të emënit Iesu Krishtit, edhe me anë të Shpirtit Perëndisë t'anë.

¹² Të gjitha janë ndë pushtet t'em, por të gjitha nukë *më* vëjeinë; të gjitha janë ndë pushtet t'em, por unë s'kam me u pushtuem as prej ndonji gjajet.

¹³ Gjellëtë *janë* për barkunë, edhe barku për gjellët, por Perëndia ka me prishun' edhe këte edhe këto; e korpi nuk' *ashtë* për kurvëninë, por për Zotinë, edhe Zoti për korpinë.

¹⁴ Edhe Perëndia *sikurse* ngjalli Zotinë, ka me na ngjallun' edhe neve me anë të fuqisë vet.

¹⁵ Nuk' e dini, se korpnatë tui jan' anët' e korpit Krishtit, do të marr *unë* pra anët' e korpit Krishtit, me i bam' anë korpit të kurvësë? Qoftë lark!

¹⁶ Apor nuk' e dini, se ai qi ngjitetë me kurvënë ashtë një korp? Sepse "kanë me qenunë", thotë, "të dy ndë një mish".

¹⁷ Por ai qi ngjitetë me Perëndinë, ashtë një shpirt me atë.

¹⁸ Ikni prej kurvënisë; qish do faj qi ban nieriu ashtë jashtë korpit, por ai qi kurvënon, fëjen mbë korpt të vet.

¹⁹ Apor nuk' e dini, se korpi juei ashtë tempulli i Shpirtit Shenjt qi *rr*i ndër ju, edhe ate e keni prej Perëndisë, edhe nukë jeni *të zotënit'* e vetëhesë tui.

²⁰ Sepse u bletë me çimim; lavdoni pra Perëndinë me korpinë tui, edhe me shpirtinë tui, qi janë të Perëndisë.

KAPTINA VII.

¹ Edhe për ato *punë* qi më shkruetë, mirë *ashtë* për nierinë mos me prekunë grue,

² por për kurvëniat gjithë-se-cilli le të ketë gruen' e vet, e gjithë-se-cilla le të ketë burrin' e vet.

³ Burri le t'i api grues' *ate* dashuninë qi i ka detyrë, ashtu edhe grueja burrit.

⁴ Grueja s'urdhënon korpin' e vet, por burri; ashtu edhe burri s'urdhënon korpin' e vet, por grueja.

⁵ Mos shterni njiani tietërinë, përveç ndë qofshi me një fjalë për pak kohë, qi t'i bini mbrapa agjinitit e të falunit; edhe për-së-ri afrohi mb'ate *punë*, qi të mos u ngasi Satanai për të pambaitëmen' e vetëhesë tuei.

⁶ Edhe këte po ua thom juve mbas mendjesë s'eme, jo se kam urdhënim.

⁷ Sepse due me qenunë gjithë nierëzitë porsi vetëhenë t'eme, por gjithë-se-cilli ka dhunëtin' e vet prei Perëndisë, njiani kështu, e tietëri ashtu.

⁸ Edhe po u thom atyneve qi s'janë të martuem, edhe të vavet, se mirë ashtë për ata ndë mbetshinë sikurse *jam* edhe unë.

⁹ Por ndë mos përmbaitshinë vetëvetëhenë, le të martohenë, sepse ma mirë ashtë me u martuem, se me u diegunë.

¹⁰ Edhe të martuemitë i porosis jo unë, por Zoti, të mos dahetë grueja prei burrit,

¹¹ por edhe ndë u daftë, le të mbesi e pamartueme, a le të paqtohetë me burrinë; edhe burri të mos e lajë gruenë.

¹² Edhe të tierëvet u thom unë, jo Zoti: Ndë pastë ndonji vëlla grue të pabesë, edhe asai i pëlqen me ndenjünë bashkë me ate, le të mos e lajë.

¹³ Edhe një grue qi ka burr të pabesë, edhe ati i pëlqen me ndenjünë bashkë me ate, le të mos e lajë.

¹⁴ Sepse burri i pabesë ashtë shenjtënuem prei gruesë; edhe grueja e pabesë ashtë shenjtënuem prei burrit, sepse tietërazi dielmtë tuei do t'ishinë të ndytë, por tashti janë shenjtën.

¹⁵ Por ndë u daft' i pabesi, le të dahetë? Vëllai a motëra nukë janë shërbëtorë ndë të tillat *punë*, por Perëndia na ka thërritunë ndë paqtim.

¹⁶ Sepse qish di ti, o grue, ndë qoftë se ke për me shpëtuem burrinë?

¹⁷ A qish di ti, o burr, ndë qoftë se ke për me shpëtuem gruenë? Por sikurse Perëndia dau mbë gjithë-se-cillinë, edhe sikurse Zoti thërriti gjithë-se-cillinë, kështu le t'eci, edhe kështu urdhënoj mbë gjithë kishat.

¹⁸ U thërrit *ndë besët* ndonji i rreth-premë? Le të mos bahet' i parreth-premë. U thërrit ndonji i parreth-premë? Le të mos rreth-prehetë.

¹⁹ Rreth-presëja s'ashtë gja, edhe të parreth-premitë s'ashtë gja, por të rueitunit' e urdhëtimevet Perëndisë *ashtë*.

²⁰ Gjithë-se-cilli mb'ate të thërritunitë qi u thërrit, mb'ate le të mbesi.

²¹ U thërrite *kur qe* shërbëtuer? Mos ki kujdes, por ndë mufsh me u bam' i lirë, përdore *këte* ma mirë.

²² Sepse ai qi u thërrit mbë Zotinë *kur qe* shërbëtuer, asht' i liri i Zotit; kështu edhe ai qi u thërrit *kur qe* i lirë, ashtë shërbëtori i Krishtit.

²³ U bletë me çimim, mos bahi shërbëtorë nierëzish.

²⁴ Gjithë-se-cilli, o vëllazën, mb'ate qi u thërrit, mbë këte le të mbesi ndaj Perëndinë.

²⁵ E për virgineshat s'kam urdhënë *prei* Zotit, por ap mendjënë t'eme, sikurse kam pasunë përdëllim prei Zotit të jemi besëtar;

²⁶ kujtoj pra se këjo *punë* asht' e mirë për këte nevojë tashti, se *ashtë* mirë për nierinë me qenunë kështu.

²⁷ Je lidhunë me grue? Mos kërko të sgjidhunë. Je sgjidhunë prei gruesë? Mos kërko grue.

²⁸ Por edhe ndë u martofsh, nukë fëjen; edhe virgjinesha ndë u martoftë, nukë fëjen, por të tillëtë *nierës* kanë me pasunë shtrëngim ndë misht, e un' u kursej juve.

²⁹ Edhe këte e thom, o vëllazën, se koha mbaskëndai asht' e shkurtënë, kaqi sa edhe ata qi kanë gra, të jenë porsikur s'kanë;

³⁰ edhe ata qi qjajnë, porsikur s'qjajnë; edhe ata qi gëzohenë, porsikur s'gëzohenë; edhe ata qi blejnë, porsikur të mos i kenë ndën' urdhënë të vet;

³¹ edhe ata qi përdorinë këte botë, porsikur të mos e përdorinë, sepse fityra e kësai bote shkon.

³² Edhe due të jeni të pakujdesshim. I pamartuemi ka kujdes për punët e Zotit, si t'i pëlqejë Zotit,

³³ por i martuemi ka kujdes për punët e botësë si t'i pëlqejë gruesë.

³⁴ Dan grueja prei virgjineshësë: e pamartuemeja ka kujdes për punët e Zotit, qi të jetë shenjte edhe ndë korp edhe ndë shpirt, por e martuemeja ka kujdes për punët e botësë, si t'i pëlqejë burrit.

³⁵ Edhe këte po ua thom juve për të mirënë tui, jo për me u vumë juve lak *mbë qafë*, por për ate qi t'u ketë hije juve, edhe qi t'afrohi ndë punë të Zotit pa kujdes.

³⁶ Por ndë kuitoftë kushi se ban punë të shumtueme mbë virgjineshën' e vet, ndë i kaloftë koha e *martesës'* asai, edhe duhetë me u bamë kështu, le të bajë qish të detë, nukë fëjen: le të marthohenë.

³⁷ Por ai qi rri qindrueshim ndë zemërë, e s'ka nevojë, por la pushtet për dashunimin' e vet, edhe e pa me udhë këte ndë zemërë të vet, për me rueitunë virgjineshën' e vet, ban mirë.

³⁸ Përandai edhe ai qi e marton, ban mirë; edhe ai qi s'e marton, ban ma mirë.

³⁹ Grueja ashtë lidhunë prei ligjësë sa kohë qi rron burri i asai, por ndë vdektë burri i asai, asht' e lirë me u martuem me cillinë të detë, veçe *këjo punë me u bamë* mbë Zotinë.

⁴⁰ Por ma e lumun' ashtë ndë mbetë kështu, mbas mendëjesë s'eme, edhe më duketë se edhe unë kam Shpirt Perëndie.

KAPTINA VIII.

¹ Edhe për ato kafshat qi u bahenë kurban idhujvet, e dimë se të gjithë kemi mend, *por* mendëja madhështon, e dashunia ndërton.

² Ndë i duketë kuit se di gja, nukë ngjofi asgja, sikurse duhetë me ngjofunë,

³ por ndë dashtë kushi Perëndinë, kyi ashtë ngjofunë prei ati.

⁴ Për të ngranëtë pra e atyne kafshavet qi u bahenë kurban idhujvet, e dimë se idhulli s'ashtë asgja ndë botët, edhe se s'ashtë tietër Perëndi, përveç njianit.

⁵ Sepse ndë qofshin' asish qi thohenë perëndina, a ndë qiell, a mbë dhet (sikurse janë shumë perëndina, edhe shumë zotëna),

⁶ por për ne ashtë nji Perëndi Ati, prei të cillit *janë* të gjitha, edhe na mb'ate; edhe nji Zoti Iesu Krishti, qi me anë t'ati *janë* të gjitha, edhe na me anë t'ati.

⁷ Por nuk' *ashtë* mbë të gjithë *këjo* mendëje, sepse disa *vetë* me ndërgjegjën' e idhullit, deri sot e han' ate pors kafshë bamë kurban idhujvet, edhe ndërgjegjëja e atyneve qi asht' e dobë ndyhetë.

⁸ Por gjella nuk na nxier të pëlqyeshim përpara Perëndisë, sepse as ndë hangrëshim, kemi me pasunë gja ma tepërë, as ndë mos hangrëshim, kemi me pasunë gja ma pak.

⁹ Por shikoni, se kyi pushteti juei mos bahetë shkandullë mbë të dobët.

¹⁰ Sepse ndë paftë kushi tyi qi ke mend, se rri ndë mësalë ndë vend të idhujvet, s'ka me iu ndërtuëm ndërgjegjëja e ati qi asht' i dobë, për me ngran' ato kafsha qi u bahenë kurban idhujvet?

¹¹ Edhe për mendëjenë tande, ka me hupunë vëllai i dobë, për të cillinë vdiq Krishti.

¹² Edhe kur të fëjeni ju kështu mbë vëllazënit, e t'u rrifni atyne ndërgjegjëjen' e dobë, keni fëjyem mbë Krishtinë.

¹³ Përandai ndë shkandalizoftë gjella t'em vëlla, s'kam për me ngranë mish për gjithë jetënë, për mos me shkandalizuem t'em vëlla.

KAPTINA IX.

¹ Nukë jam *un'* apostull? Nukë jam *un'* i lirë? Nukë pash' unë Iesu Krishtinë Zotinë t'anë? Nukë jeni ju puna eme mbë Zotinë?

² Ndë mos jam apostull mbë të tierë, por pak së paku mbë ju jam, sepse bula e apostullisë s'eme jeni ju mbë Zotinë.

³ Të përgjegjunitë t'em mb'ata qi më gjukojn' ashtë këjo:

⁴ Mos nukë kemi *edhe na* pushtet me ngran' e me pimë?

⁵ Mos nukë kemi *edhe na* pushtet me siellunë rreth nesh *kudo të shkoimë nji* motërë grue, sikurse edhe të tierët' apostuj, edhe të vëllazënit' e Zotit, edhe Kifai?

⁶ Apor vetëm' unë edhe Barnaba s'kemi pushtet mos me punuem?

⁷ Cilli asht' ai qi vete ndonji herë ndë luftë me të ngranët të vet? Cilli mbiell vëneshtë, edhe s'ha prei pemës'ati? A cilli kullot grigjë, edhe s'ha prei qjumështit grigjëse?

⁸ Mos i flas unë këto si nieri? Apor nukë thotë këto edhe ligja?

⁹ Sepse ndë ligjë të Moiseut ashtë shkruem: "Nukë do t'i mbëçelish gojëne kaut qi shin *ndë lamët*". Mos ka kujdes Perëndia për ket?

¹⁰ Apor për ne e thotë këte për të vërtetë? Sepse për ne u shkruë, se ai qi livron *nd'arë*, duhetë me livruem me shpëresë; edhe ai qi shin *ndë lamët*, me shpëresë se ka me pasunë piesë prei shpëresësë vet.

¹¹ Na ndë mbuellëm punët' e shpirtit mbë ju, *pun'* e madhe *ashtë* ndë korrshim punëtë tueja të mishit?

¹² Të tierë ndë marrinë piesë prei jush me *këte* pushtet, nukë *duhetë* ma tepërë na? Por *na* nuk' e përdorëm këte pushtet, por duroimë të gjitha, për mos me bamë ndonji të ndalunë ndë ungjill të Krishtit.

¹³ Nuk' e dini, se ata qi punojnë punë kishë, hanë prei kishësë; ata qi qindrojnë afër theroresë, marrinë piesë prei theroresë?

¹⁴ Kështu edhe Zoti urdhënoi ata qi apinë za për ungjillinë me rruem prei ungjillit.

¹⁵ Por unë nukë përdora as ndonji prei kësosh, as nukë shkrova këto, qi të bahetë kështu mbë mue, sepse ma mirë *ashtë* për mue me vdekunë, se të nxierri kushi të kotë lavdiminë t'em.

¹⁶ Sepse ndë ungjillëzofsha nuk' ashtë lavdim për mue, sepse kam nevojë për vetëhe; edhe mjer mbë mue, ndë mos ungjillëzofsha.

¹⁷ Sepse ndë bafsha këte me dashuniminë t'em, kam pagë, por *ndë bafsha këte* për dhunë, m'u ka zanë besë kujdesi.

¹⁸ Cilla pra ashtë paga eme? Me bamë pa prishun' ungjillin' e Krishtit tue predikuem, qi të mos e përdor keq pushtetinë t'em *qi kam* mbë ungjillinë.

¹⁹ Sepse tue qenun' i lirë prei së gjithësh, bana vetëhenë t'emë shërbëtuer mbë të gjithë, qi të fitoj ma të shumë të.

²⁰ Edhe u bashë mbë ludeit si lude, për me fituem ludeitë; mb'ata qi janë ndënë ligjë, *u bashë* si ndënë ligjë, për me fituem ata qi janë ndënë ligjë;

²¹ mbë të paligjët *u bashë* si i paligjë (ndonëse nuk ishiem i paligjë mbë Perëndinë, por me ligjë mbë Krishtinë), për me fituem të paligjëtë;

²² mbë të dobët u bashë si i dobë, për me fituem të dobëtë; mbë të gjith' u bashë të gjitha, për me shpëtuem disa *vetë* për të vërtetë.

²³ Edhe këte e baj për ungjillinë, qi të bahem piesëtar i ati.

²⁴ Nuk' e dini, se ata qi ecinë me vrap sheshit, të gjith' ecinë me vrap, por nji e merr bravurënë? Kështu ecëni me vrap, qi ta merrni.

²⁵ Edhe kushdo qi përpiketë ndë lojë, përmba vetëvetëhenë prei së gjithash; ata pra *bajnë këte* për me marrë nji kunorë të vdierrëshime, por na të pavdierrëshime.

²⁶ Unë pra kështu eci me vrap, jo sikur të mos e dij për të vërtetë; kështu luftoj me grusht, jo sikur rraf erënë,

²⁷ por mundoj korpinë t'em, edhe e baj shërbëtuer, druese, tue pasunë predikuem mbë të tierë, unë hedhem poshtë.

KAPTINA X.

¹ Edhe unë s'due për mos me e ditunë ju, o vëllazën, se gjith' atënitë t'anë ishinë ndënë renë, edhe të gjithë shkuenë ndëpër miedis te detit;

² edhe të gjithë mbë Moisenë u pagëzuenë ndë ret e ndë det;

³ edhe të gjithë hangrën ate gjellë shpirti, edhe të gjithë pin' ate të pimë shpirti,

⁴ sepse pinë prei gurit shpirtit qi shkonte mbrapa; edhe guri ishte Krishti.

⁵ Por Perëndia nuk' i pëlqeu ma të shumëtë prei atyneve, sepse u shtruenë për dhe ndë shkretinët.

⁶ Edhe këto u banë *për* shëmbëllëtyrë mbë ne, për mos me dëshëruem edhe na punët' e këqia, sikurse dëshëruen' edhe ata.

⁷ As idhullatër mos bahi, porsi disa *vetë* prei atyneve, sikurse ashtë shkruem: "Populli ndenji me ngran' e me pimë, edhe u ngritnë me lueitunë".

⁸ As të mos kurvënoimë, sikurse disa *vetë* prei atyneve kurvënuenë, edhe ranë *të vdekunë* për nji ditë njizet e tri mijë.

⁹ As të mos ngasimë Krishtinë, sikurse edhe disa *vetë* prei atyneve e nganë, edhe u prishnë prei gjarpinjsh.

¹⁰ As mos murmuroni, sikurse edhe disa *vetë* prei atyneve murmuruenë, edhe u prishnë prei prishësit.

¹¹ Edhe gjithë këto *punë* baheshinë *për* shëmbëllëtyrë mb'ata; edhe u shkruenë për mësiminë t'anë, qi na e mbërrinë të mbaruemet' e jetëvet.

¹² Kaqi sa ati qi i duketë se qindron, le të shikojë mos bierë poshtë.

¹³ *Tietër* ngasjë nuk' u ka gjetunë juve, përveç nierëzie, por Perëndia *ashtë* besëtar, i cilli s'ka me u lanë juve me u ngamë tepërë fuqisë tuei, por bashkë me ngasjënenë ka me u dhan' udhë të dilni, qi të mundeni me duruem.

¹⁴ Përandai, o të dashunit' e mi, ikni prei idhullatrisë.

¹⁵ Flas porsi mbë të urtë; gjukonia ju ate qi thom.

¹⁶ Ajo kupa e bekimit qi bekoimë, a nuk' ashtë kungimi i gjakut Krishtit?

¹⁷ Sepse na të gjithë jemi nji bukë, nji korp; sepse të gjithë kemi marrë piesë prei nji buke.

¹⁸ Shikoni Israelinë *qi ashtë* prei mishit; ata qi hanë prei kurbanëvet, s'janë piesëtarët' e theroresë?

¹⁹ Qish thom pra? Se ashtë gja idhulli? Apor se ashtë gja kafsha qi i bahetë kurban idhujvet?

²⁰ Jo, por ato *kafsha* qi bajnë kurban kombetë, ua bajnë kurban diajvet, e jo Perëndisë; edhe unë s'due të bahi ju piesëtarët' e diajvet.

²¹ S'mundeni me pimë kupën' e Zotit, edhe kupën' e diajvet; s'mundeni me marrë piesë prei truvezësë Zotit, edhe prei truvezësë diajvet.

²² Apor kemi me i shtimë zmirinë Zotit? Mos jemi ma të fortë se ai?

²³ Të gjitha janë ndë pushtet t'em, por të gjitha s'bajnë mirë; të gjitha janë ndë pushtet t'em, por të gjitha s'ndërtojnë.

²⁴ Askushi le të mos kërkojë për të mirën' e vet, por gjithë-se-cilli edhe për të tjetërit.

²⁵ Qish do gja qi shitetë ndë maqeli hahetë, pa mos vum' ore ndërgjegjëjenë,

²⁶ sepse "dheu *asht'* i Zotit, edhe të mbushunit' e ati."

²⁷ Edhe ndë u thërritë ndonji prei të pabesëvet, edhe doni me votunë, hani gjithë qish t'u vihëtë përpara, pa mos vum' ore ndërgjegjëjenë.

²⁸ Por ndë u thashtë kushi: Këjo ashtë kafshë e therëme mbë idhujt, mos hani, për atë qi diftoi, edhe për ndërgjegjëjenë, sepse "dheu *asht'* i zotit, edhe të mbushinit' e ati".

²⁹ Edhe ndërgjegjëje thom, jo tandenë, por të tjetërit, sepse përse gjukohetë të lirëtë t'em prei tjetë ndërgjegjëje?

³⁰ Edhe unë ndë marrsha pjesë me të falunë ndersë, përse nemem unë për ate gja qi falem ndersë?

³¹ Ndë hangrëshi pra, a ndë pifshi, a ndë bafshi ndonji gja, të gjitha bani për laftin' e Perëndisë.

³² Mos bahi shkandull' as mbë ludej, as mbë Grekë, as mbë kishët të Perëndisë.

³³ Sikurse edhe unë mbë gjithë *punët'* pëlqehem mbë të gjithë, pa kërkuem për të mirënë t'eme, por edhe për të shumëvet, qi të shpëtohenë.

KAPTINA XI.

¹ Bani si baj unë, sikurse edhe unë *baj* si Krishti.

² Edhe u lavdoj juve, o vëllazën, se më kuitoni mbë gjithë punët, edhe mbani porosinë qi u lashë juve, sikurse ua dhashë juve.

³ Edhe due ta dini ju, se kryet' e qish do burri ashtë Krishti, edhe kryet' e grues' *ashtë* burri, edhe kryet' e Krishtit *ashtë* Perëndia.

⁴ Qish do burr kur të lutetë, a kur të profetizojë, ndë pastë mbuluem kryetë turpënon kryet' e vet;

⁵ edhe qish do grue kur të lutetë, a kur të profetizojë me krye të sbulutë, turpënon kryet' e vet, sepse ashtë gjithënji sikur me pasunë rruetitunë *kryetë*.

⁶ Sepse ndë mos u mbëlloftë grueja, le të qethetë, por ndë *ashtë* turp për gruenë me u qethun' a me u rruetitunë, le të mbulohetë,

⁷ sepse burri nukë duhetë me mbuluem kryetë, sepse ashtë figure edhe laft i Perëndisë, por grueja ashtë laft i burrit;

⁸ sepse burri nuk' ashtë prei gruesë, por grueja prei burrit;

⁹ sepse nuk' u krijue burri për gruenë, por grueja për burrinë.

¹⁰ Përandai grueja duhetë me pasunë pushtet mbi krye të vet për engjujt.

¹¹ Por as burri pa gruenë, as grueja pa burrinë *janë* mbë Zotinë.

¹² Sepse sikurse grueja *ashtë* prei burrit, kështu edhe burri ashtë me anë të gruesë, por të gjitha *janë* prei Perëndisë.

¹³ Gjukoni ju ndër vetëhet tueja: i ka hie gruesë me iu falunë sbulutë Perëndisë?

¹⁴ Apor as ajo natyra nuk' u difton juve, se burri ndë pastë flokë të gjatë, ashtë turp për atë?

¹⁵ Por grueja ndë pastë flokë të gjatë, ashtë laft për ate, sepse floku iu ka dhanë ndë vend të mbulesësë.

¹⁶ Por ndë duketë kushi, se do me bamë qartë, na s'kemi të tillë zakon, as kishat' e Perëndisë.

¹⁷ Edhe tue porosinë këte, nukë lavdoj, se mbëlidhi jo për ma të mirënë, por për ma të keqenë.

¹⁸ Sepse ma përpara kur mbëlidhi ju ndë kishët, ndëgjoj se janë shqerra ndërmiet jush, edhe *mbë* një anë besoj.

¹⁹ Sepse duhetë me qenun' edhe erezia ndërmiet jush, për me u shpërfaqun' ata qi janë të provueshim ndërmiet jush.

²⁰ Kur të mbëlidhi pra mbë një vend, nuk' ashtë për me ngranë darkën' e Zotit,

²¹ sepse mbë të ngranët gjithë-se-cilli merr përpara *tietërit* darkën' e vet, edhe njiani i vien uni e tietëri ashtë' i deitunë.

²² Mos nukë keni shtëpia për me ngran' e për me pimë? Apor s'e zini për gja kishën' e Zotit, edhe turpënoni ata qi s'kanë? Qish t'u thom juve? T'u lavdoj për këtë? Nuk' u lavdoj.

²³ Sepse un' e mora prei Zotit ate qi u dhash' edhe juve, se Zoti Iesu mb'ate natë qi *do të* trathothei, muer bukë,

²⁴ edhe si u fal ndersë theu, edhe tha: Merrni, e hani; kyi ashtë korpi em, qi thyhetë, për ju, këtë bani për kuitiminë t'em.

²⁵ Por kështu edhe kupënë, mbassi kishte darkuem, tue thanë: Këjo kupë ashtë dhiaata e re ndë gjakunë t'em; këtë bani, sa herë të pini për kuitiminë t'em.

²⁶ Sepse sa herë të hani këtë bukë, edhe të pini këtë kupë, diftoni vdekën' e Zotit, deri mb'ate kohë qi të vijë.

²⁷ Përandai ai qi të hajë këtë bukë, a të pijë këtë kupën' e Zotit pa qenun' i vëjefshim, ka me qenunë fajtuer i korpit edhe i gjakut Zotit.

²⁸ Por le të shikojë vetëvetëhenë nieriu, edhe kështu le të hajë prei *asai* bukësë, edhe le të pijë prei *asai* kupësë.

²⁹ Sepse ai qi ha e pi pa qenun' i vëjefshim, ha e pi gjukim *për dam* për vetëvetëhenë, sepse nukë dan korpin' e Zotit.

³⁰ Përandai *janë* shumë të dobë edhe të sëmunë ndër ju, edhe vdesinë mëjafvetë.

³¹ Sepse ndë shqyeishim vetëhetë t'ona, s'do të gjukoheshim,

³² por kur gjukohemi, mundohemi prei Zotit, qi të mos gjukohemi për të keq bashkë me botënë.

³³ Përandai, o vëllazën, kur të mbëlidhi për me ngranë, pritni njiani tietërinë,

³⁴ por ndë i arth' uni kuit, le të hajë ndë shtëpi, qi të mos mbëlidhi për me u gjukuem *për dam*. Edhe të tieratë kam me i vumë mbë rregullë, kur të vij.

KAPTINA XII.

¹ Edhe për *dhunëtia*t shpirtënishte, o vëllazën, s'due të jeni të paditunë.

² E dini se ishitë kombe, tue u tërhequnë sikurse tërhiqeshitë mbas idhujvet *qi janë* të pagojë.

³ Përandai u diftoj juve, se kush flet me Shpirt të Perëndisë, nuk' i thotë Iesuit, *qoftë* mallëkuem; edhe kurkushi s'mundetë me thanë, se Iesui *ashtë* Zot, veç prei Shpirtit Shenjt.

⁴ Edhe janë të dame dhunëtias, por Shpirti *ashtë* ai vetë;

⁵ edhe janë të dame shërbesash, por Zoti *ashtë* ai vetë.

⁶ Jan' edhe të dame punësh, por Perëndia *ashtë* ai vetë qi punon të gjitha mbë të gjithë.

⁷ Edhe të shpërfaqunit' e Shpirtit i epetë gjithë-se-cillit për të mirënë.

⁸ Sepse njiani i epetë fjalë ditunie prei Shpirtit, e tietërit fjalë mendëje, prei ati Shpirtit vetë;

⁹ edhe tietërit besë, prei ati Shpirtit vetë; edhe tietërit dhunëtia të shëndoshunash, prei ati Shpirtit vetë;

¹⁰ edhe tietërit punë mërekullias, e tietërit profezi, e tietërit të sgjidhuna frymash, e tietërit qish do farë gjuhënash, e tietërit të këthyemë gjuhënash;

¹¹ Edhe të gjitha këto i punon njiani edhe ai Shpirti vetë, tue ia damë gjithë-se-cillit tietërazi, si të detë.

¹² Sepse sikurse korpi ashtë një, edhe ka shumë copa, edhe gjithë copat' e një korpi ndonëse janë shumë, *por* ashtë një korp, kështu edhe Krishti.

¹³ Sepse na të gjithë jemi pagëzuem prej një Shpirti mbë një korp, a ludej, a Grekë, a shërbëtorë, a të lirë; edhe të gjithë jemi ujitunë mbë një Shpirt.

¹⁴ Sepse edhe korpi s'ashtë një copë, por shumë.

¹⁵ Ndë thashtë kamba: Sepse s'jam dorë, s'jam prej korpit; përandai vallë s'ashtë prej korpit?

¹⁶ Edhe ndë thashtë veshi: Sepse s'jam sy, s'jam prej korpit; përandai vallë s'ashtë prej korpit?

¹⁷ Ndë *ishte* gjithë korpi sy, ku *do t'ishte* të ndëgjuesitë? Ndë *ishte* gjithë të ndëgjues, ku *do t'ishte* të marrët' erë?

¹⁸ Por tashti Perëndia ka vumë copatë gjithë-se-cillënë prej asosh ndë korpt, si deshi.

¹⁹ Por ndë ishinë të gjithë një copë, ku *do t'ishte* korpi?

²⁰ Por tashti *janë* shumë copa, e një korp.

²¹ Edhe s'mundetë syni me i thanë dorësë: Nukë më duhe; a për-së-ri krei *me i thanë* kambëvet: Nukë më duhi.

²² Por shumë ma tepër' ato copat' e korpit qi dukenë ma të doba, *këto* janë të nevojëshime;

²³ edhe ato *copat'* e korpit qi na dukenë se janë ma të panderëshime, këtyneve u apimë ma shumë nderë; edhe të shumtuemetë t'ona kanë ma tepërë hie; e të hieshimetë t'ona s'kanë nevojë.

²⁴ Por Perëndia e bashkoi korpinë, e i dha ma tepërë nderë asai *copësë* qi ka të mangutë,

²⁵ për mos me qenunë shqerrë ndë korpt, por copat' e *korpit* të kenë kujdes njiana për tietërenë.

²⁶ Edhe ndë pëssoftë një copë, gjithë copatë pësojnë bashkë me ate; a ndë u nderoftë një copë, gjithë copatë gëzohenë bashkë me ate.

²⁷ Edhe ju jeni korpi i Krishtit, edhe copa veç e veç.

²⁸ Edhe Perëndia vuni ndë kishët të parën'apostuj, të dytënë profetën, të tretënë mieshtra, mbasandai mërekullia, mbasandai dhunëtia të shëndoshunash, ndifma, guvernua, qish do farë gjuhënash.

²⁹ Mos *jan'* apostuj të gjithë? Mos *janë* profetën të gjithë? Mos *janë* mieshtra të gjithë?

³⁰ Mos *bajnë* mërekulli të gjithë? Mos kanë dhunëtia të shëndoshunash të gjithë? Mos flasinë gjuhëna të gjithë? Mos këthejnë *gjuhëna* të gjithë?

³¹ Por lypni me zemërë të përvëlutë *ato* dhunëtiatë ma të miratë, edhe *do t'u* diftoj juve një udhë shumë ma të naltë.

KAPTINA XIII.

¹ Ndë folsha gjuhënat' e nierëzëvet edhe t'engujvet, e të mos kemi dashuni, u bashë si rame qi kumbon, a *si* qimballë qi gjimon.

² Edhe ndë paça profezi, edhe të dij gjithë mpshefësinat' edhe qish do farë të dituni, edhe ndë paça gjithë besënë, kaqi sa të shkul vendit male, e të mos kemi dashuni, s'jam asgja.

³ Edhe ndë dafsha gjithë gjanë t'eme për me ushqyem *të vobegjitë*, edhe ndë dhansha ndër duer korpinë t'em për me u diegunë, e të mos kemi dashuni, s'më vëjen gja.

⁴ Dashunia ka zemërë të gjanë edhe ban të mira; dashunia s'ka zmir; dashunia s'asht' e rrëmbyeshme, s'madhështohetë,

⁵ s'ban punë të shumtutë, s'lypën të vetatë, nukë zemërohetë, s'mendon të kegen,

⁶ s'gëzohetë për të shtrembëtënë, por gëzohetë për të vërtetënë.

⁷ Të gjitha i bar, të gjitha i beson, të gjitha i shpëren, të gjitha i duron.

⁸ Dashunia kurrë s'bije për dhe, por të *tieratë*, a profezia *ndë qofshinë*, kanë me mbetunë mbë-nj-anë, a gjuhëna, kanë me pushuem, e të ditunë, ka me mbetunë mbë-nj-anë.

⁹ Sepse na pak gja dimë, edhe pak gja profetizoimë,

¹⁰ por kur të vijë e plota, atëherë ka me mbetunë mbë-nj-anë e paka.

¹¹ Kur ishiem foshnje, flisim si foshnje, mendoheshë si foshnje, kujtoheshë si foshnje, por kur u bashë burr, i lashë mbë-nj-anë punët' e foshnesë.

¹² Sepse tashti shofimë ndëpër pasqyrë si mbë t'errët, por atëherë *kemi me pamë* faqe mbë faqe; tashti ngjof pak, por atëherë kam me ngjofunë, sikurse u ngjofa.

¹³ Edhe tashti mbet besa, shpëresa, dashunia, këto të tria, por ma e madhe se këto *ashtë* dashunia.

KAPTINA XIV.

¹ Ndiqni dashuninë, edhe lypni me zemërë të përvëlutë punët' e shpirtit, por ma tepërë qi të profetizoni.

² Sepse ai qi flet gjuhë të *huej*, nuk' u flet nierëzëve, por Perëndisë, sepse askushi s'e ndëgjon, por me shpirtin' e *vet* flet pshëfësina,

³ por ai qi profetizon, u flet nierëzëvet për të ndërtuem, e për mësim, e për ngushullim.

⁴ Ai qi flet gjuhë të *huej*, ndërton vetëvetëhenë, por ai qi profetizon ndërton kishënë.

⁵ Edhe due gjithë ju me folunë gjuhëna, por ma tepërë qi të profetizoni, sepse ai qi profetizon *ashtë* ma i madh se ai qi flet gjuhëna, veç ndë e këtheftë, qi të marri të ndërtuem kisha.

⁶ Edhe tashti, o vëllazën, ndë arthsha te ju tue folunë gjuhëna, qish dobi kam me u bamë juve, ndë mos u folsha juve a me të sbulueme, a me të ditunë, a me profezi, a me mësim?

⁷ Edhe ato qi s'kanë frymë, a bajnë za, a fyll, a qitharë, ndë mos bafshinë zana të shqyta, si ka me u marrë vesht të ranët' e fyllit, a të ranët' e qitharësë.

⁸ Sepse, trumbeta ndë dhashtë za qi s'mirretë vesht, cilli ka me u bamë gati për luftë?

⁹ Kështu edhe ju, me anë të gjuhësë ndë mos bafshi *nji* fjalë qi mirretë vesht mirë, si ka me u marrë vesht ajo qi flitetë? Sepse kemi me folunë nd'erët.

¹⁰ Janë ndodhunë kaqi duer zanash ndë botët, edhe as ndonji prei atyneve s'*ashtë* qi s'mirretë vesht.

¹¹ Ndë mos ditsha pra fuqin' e zanit, kam me qenunë *nji* barbar mb'ate qi flas, edhe ai qi flet, *nji* barbar tek unë.

¹² Kështu edhe ju, mbassi u përvëlohetë zemëra për *dhunëtiat* shpirtënishte, lypni qi të tepëroni për të ndërtuemit' e kishësë.

¹³ Përandai ai qi flet gjuhënë të *huej* le të faletë qi *bahet'* i zoti me e këthyem.

¹⁴ Sepse ndë u falsha me gjuhë të *huej*, shpirti em faletë, por mendëja eme ashtë pa pemë.

¹⁵ Qish duhetë pra? Do të falem me shpirtin', e do të falem edhe me mendëjenë; do të psall me shpirtin', e do të psall edhe me mendëjenë.

¹⁶ Sepse ndë bekofsh me shpirtinë, ai qi rri ndë vend të paditunit, si ka me thanë Amen, kur fale ndersë ti, sepse ai nukë di se qish thue.

¹⁷ Sepse ti fale ndersë mirë, por tietëri s'ndërtohetë.

¹⁸ | falem ndersë Perëndisë t'eme, se flas ma shumë gjuhëna se ju,

¹⁹ por unë due me folunë pesë fjalë me mendëjenë t'eme ndë kishë, qi të mësoj edhe të tierë, se dhetë mijë fjalë me gjuhë të *huej*.

²⁰ O vëllazën, mos u bani çuna ndër mend, por bahi foshnje mbë të keqet, e ndër mend bahi të kullutë.

²¹ Ashtë shkruem ndë ligjët: “Se me të tiera gjuhëna, e me të tiera buzë kam me i folunë këti populli, por as kështu s'kanë me më ndëgjue” - thotë Zoti.

²² Përandai gjuhënatë janë për shenj, jo për ata qi besojnë, por për të pabesët, e profezia *ashtë* jo për të pabesët, por për ata qi besojnë.

²³ Ndë u mbëlehtë pra gjithë kisha mbë një vend, edhe të gjithë flasinë gjuhëna të *hueja*, hyjn' edhe *nierës* të paditshim a të pabesë, a s'kanë me thanë, se jeni të çmendunë?

²⁴ Por ndë profetizofshinë të gjithë, e hyn një i pabesë, a i paditshim, e sbulohetë prei të gjithëve, e gjukohetë prei të gjithëve,

²⁵ edhe kështu të mpshefëtat' e zemërës' ati shpërfaqenë; edhe kështu ka me ranë me faqe përmbys, e ka me adhuruem Perëndinë, tue diftue, se për të vërtetë Perëndia qenëka ndër ju.

²⁶ Qish duhetë pra, o vëllazën? Kur të mbëlidhi, gjithë-se-cilli prei jush ka psallmë, ka mësim, ka gjuhë, ka të sbuluemë, ka të këthyeme *gjuhënash*; të gjitha le të bahenë për të ndërtoem.

²⁷ Ndë foltë gjuhë të *huej*, le ta bajnë këte dy ka dy, a ma të shumënë tre ka tre, edhe njiani mbas tietërit, edhe njiani le të këthejë,

²⁸ por ndë mos qoftë kush me këthym, le të pushojë ndë kishë, e le të flasi me vetëvetëhen' e me Perëndinë.

²⁹ E profetënitë le të flasinë dy a tre, edhe të tierëtë le të bajnë gjyq.

³⁰ E ndë iu sbuloftë ndonji tietërit qi rri, le të pushojë i pari.

³¹ Sepse të gjithë mundeni me profetizuem njiani mbas tietërit, qi të xanë të gjithë, edhe të ngushullohenë të gjithë.

³² Edhe shpirtënat' e profetënavet u ulinë kryetë profetënavet,

³³ sepse Perëndia s'ashtë *Perëndi* të përziemi, por paqtimi, sikurse mbë gjithë kishat e shenjtnavet.

³⁴ Gratë tueja le të pushojnë ndë kishat, sepse ato s'kan' urdhënë me folunë, por të ulinë kryetë, sikurse edhe ligja thotë.

³⁵ Por ndë daçinë me xanë gja, le të pyesinë burrat' e vet ndë shtëpi, sepse ashtë turp për gratë me folunë ndë kishë.

³⁶ Apor veç prei jush duel fjala e Perëndisë? Apor mbë ju vetëm' e mbërrini?

³⁷ Ndë iu duktë kuit se ashtë profet a njieri i shpirtit, le të marrì vesht ato qi u shkruiej juve, sepse janë porosit' e Zotit,

³⁸ por ndë qoftë ndonji i paditshim, le të jet' i paditshim.

³⁹ Përandai, o vëllazën, lypni me zemërë të përvëlutë me profetizuem, edhe mos ndalni me folunë gjuhëna.

⁴⁰ Të gjitha le të bahenë sikundrë ka hie edhe me rregullë.

KAPTINA XV.

¹ Edhe *tashti*, o vëllazën, u diftoj juve ungjillinë qi ungjillëzova juve, të cillin' edhe e muertë, edhe qindroni mb'ate,

² edhe shpëtohi me anë t'ati, ndë e mbaitshi fjalënë, sikurse ua ungjillëzova juve, veç ndë paçi besuem kot.

³ Sepse un' u dhashë juve ma pari ate qi mora edhe unë, se Krishti vdiq për fajet t'ona, mbas shkronjash;

⁴ edhe se u vorrue, edhe se u ngjall të tretënë ditë, mbas shkronjash;

⁵ edhe se iu duk Kefait, mbasandai të dy-mbë-dhetëvet;

⁶ mbasandai u duk sipër mbë pesë qind vëllazën me nji herë, edhe prei asish ma të shumëtë rojnë deri sot, e disa kanë vdekunë;

⁷ mbasandai iu duk lakobit, mbasandaj gjith' apostujvet;

⁸ edhe së mbrapëni të gjithëve m'u duk edhe mue, porsi mbë të tremunë.

⁹ Sepse unë jam ma i vogëli i apostujvet, qi s'jam i zoti me u queitun' apostull, sepse ndoqa kishën' e Perëndisë.

¹⁰ Por me hirin' e Perëndisë jam qish jam, edhe hiri i ati qi u dha mbë mue, nuk' u ba i kotë, por u mundueshë ma tepërë se ata të gjithë, por jo unë, por hiri i Perëndisë qi ashtë bashkë me mue.

¹¹ A unë pra, a ata, kështu predikoimë, edhe kështu besuetë.

¹² Edhe ndë predikohetë Krishti se u ngjall se vdekunish, si disa vetë ndër ju thonë, se s'ashtë të ngjallunë së vdekunish?

¹³ Edhe ndë mos qoftë të ngjallunë së vdekunish, as Krishti nuk' u ngjall;

¹⁴ edhe ndë mos u ngjall Krishti, vallë predikimi ynë ashtë i kotë, edhe besa juei ashtë e kotë.

¹⁵ Edhe u gjetëkëshim edhe deshmitar-rrenësit' e Perëndisë, sepse deshmuem për Perëndinë, se ngjalli Krishtinë, të cillinë s'e pasëka ngjallunë, ndë qoftë kështu se nukë ngjallenë të vdekunitë.

¹⁶ Sepse ndë mos ngjallenë të vdekunë, as Krishti nuk' u ngjall,

¹⁷ por ndë mos u ngjall Krishti, besa juei ashtë e kotë, edhe jeni por ndë fajet tueja;

¹⁸ vall' edhe ata qi vdiqnë mbë Krishtinë, u vdonë.

¹⁹ Ndë shpërefshim mbë Krishtinë veç mbë këte jetë, jemi ma të mjerë se gjithë nierëzitë.

²⁰ Por tashti Krishti u ngjall së vdekunish, edhe u ba pem' e parë e atyneve qi kanë vdekunë.

²¹ Sepse sikurse vdeka *erdhi* prei nierit, kështu edhe të ngjallunitë së vdekunish *erdhi* prei nierit.

²² Sepse sikundrë të gjithë vdesinë mb'Adaminë, kështu edhe të gjithë kanë me marrë jetë mbë Krishtinë.

²³ Por gjithë-se-cilli ndë rregullë të vet: Krishti ashtë pem' e parë, mbasandai sa janë të Krishtit mbë të ardhunit t'ati për së dyti;

²⁴ mbasandai ka me qenun' e nrapëna, kur t'api mbëretëninë n'dorë të Perëndisë edhe Atit, kur të prishi qish do parësi e qish do pushtet e fuqi.

²⁵ Sepse duhetë të mbëretënojë ai, deri sa të vejë gjith' anëmiqtë ndënë kambët t'ati.

²⁶ I mbrapëni anëmik qi do të prisetë ashtë vdeka.

²⁷ Sepse "të gjitha i vuni poshtë ndënë kambët t'ati"; edhe kur të thotë, se "të gjitha janë vumë poshtë", mirretë vesht se veç ati qi ia vuni poshtë të gjitha.

²⁸ Edhe kur t'i ulinë kryetë ati të gjitha, atëherë edhe ai biri vetë ka me i ulunë kryetë ati qi ia vuni poshtë të gjitha, qi të jetë Perëndia të gjitha mbë të gjithë.

²⁹ Sepse qish kanë me bam' ata qi janë pagëzuem për të vdekunit? Ndë qoftë se për të vërtetë nukë ngjallenë të vdekunitë, përse pagëzohenë pra për të vdekunit?

³⁰ Përse rrezikoim' edhe na për gjith' orë?

³¹ Përditë vdes, baj be për lavdiminë tuei qi kam mbë Zotinë t'anë Iesu Krishtinë.

³² Me folunë si nieri, ndë luftova me bisha ndë Efesë, qish më vëjefti, ndë mos u ngjallshinë të vdekunitë? "Le të ham' e le të pimë, sepse nesër vdesimë".

³³ Mos gënjehi, *sepse* "ligjëratat' e këqia prishinë zakonet' e mira".

³⁴ Çohi drejtë, e mos fëjjeni, *sepse* disa *vetë* nuk' e ngjofnë Perëndinë, për turp tui po ua thom *këte*.

³⁵ Por ka me thanë kushi: Si ngjallenë të vdekunitë? Edhe me qish farë korpi vinë?

³⁶ O *nieri* i pamend, ate qi mbiell ti, nukë merr jetë, ndë mos vdektë;

³⁷ edhe ate qi mbiell, nukë mbiell *ate* korpinë qi do të bahetë, por *nji* koqe gruni të sveshunë, ndë qoftë, e ndonji tietër farë.

³⁸ Por Perëndia i ep korp si të detë, edhe gjithë-se-cillësë farë korpin' e vet.

³⁹ Qish do korp nuk' *ashtë* nji korp, por tietër *ashtë* korp nierëzish, e tietër korp bagëtish, e tietër peshqish, e tietër shpendësh.

⁴⁰ *Jan'* edhe korpëna qielli, edhe korpëna dheu, por tietër *ashtë* lafti i atyneve të qiellit, e tietër i atyneve të dheut.

⁴¹ Tietër *ashtë* lafti i diellit, e tietër lafti i hanësë, e tietër lafti i yjvet, *sepse* ylli prei yllit dan ndë laft.

⁴² Kështu edhe të ngjallunitë prei së vdekunish: mbilletë ndë prishëje, e çohetë ndë pa-prishëje;

⁴³ mbilletë ndë panderëni, e çohetë ndë laft; mbilletë ndë ligështi, e çohetë ndë fuqi;

⁴⁴ mbilletë korp fryme, e çohetë korp shpirti; *ashtë* korp fryme, edhe *ashtë* korp shpirti.

⁴⁵ Kështu *ashtë* edhe shkruem: I pari *nieri* Adam "qe bamë frym' e gjallë", i mbrapëni Adam, shpirt qi ep jetë.

⁴⁶ Edhe nuk' *u ba* ma parë ajo e shpirtit, por ajo e frymësë, mbasandai ajo e shpirtit.

⁴⁷ Nieriu i parë *ashtë* prei dheut, i baltësë; nieriu i dytë *ashtë* Zoti prei qielli.

⁴⁸ Si *ashtë* i baltti, kësish *jan'* edhe të balttëtë, edhe si *ashtë* qiellori, kësish *jan'* edhe qiellorëtë;

⁴⁹ edhe sikurse veshëm figuren' e të balttit, kemi me veshun' figuren' e qiellorit.

⁵⁰ Edhe këte e thom, o vëllazën, se mish edhe gjak s'mundetë me trashiguem mbretënin' e Perëndisë, as prishëja trashigon paprishëjenë.

⁵¹ Qe te po u thom juve *nji* mpshefësinë: Të gjithë s'kemi me vdekunë, por të gjithë kemi me u ndërruem përnjiherë,

⁵² sa çel e mbyll sytë, ndë trumbetë të mbrapëme, *sepse* ka me ranë trumbeta, edhe të vdekunitë kanë me u ngjallunë të paprishunë, edhe na kemi me u ndërruem.

⁵³ Sepse *kyi korp* qi prishetë duhetë me veshunë paprishëjenë, edhe *kyi korp* qi vdes duhetë me veshunë pavdekënë.

⁵⁴ Edhe *kyi korp* qi prishetë kur të veshi paprishëjenë, edhe *kyi korp* qi vdes *kur* të veshi pavdekënë, atëherë ka me u bamë fjala qi *ashtë* shkruem: "U përpi vdeka prei fittoresë".

⁵⁵ "Ku *ashtë*, o vdekë, thumbi yt, ku *ashtë*, o vorr, fittoreja jote?"

⁵⁶ Edhe thumbi i vdekës' *ashtë* faji, edhe fuqia e fajit *ashtë* ligja.

⁵⁷ Por falemi ndersë Perëndisë qi na dha fittorenë me anë të Zotit t'ynë lesu Krishtit.

⁵⁸ Përandai, o vëllazënit' e mi të dashunë, qindroni, e mos tundi, tue tepëruem përherë ndë punë të Zotit, *sepse* e dini se mundimi juei s'*ashtë* i kotë mbë Zotinë.

KAPTINA XVI.

¹ Edhe për të mbëledhunit' e *astrëvet* për shenjtënit sikurse urdhënova kishat' e Galatisë, kështu bani edhe ju.

² Për gjithë ditën' e parë të javësë gjithë-se-cilli prei jush le të vejë mbë-nj-anë, edhe të mbëledhi ate qi t'i bajë mbarë *Perëndia*, për mos me u bamë të mbëledhuna *astrësh* kur të vij *unë*.

³ Edhe kur të vij *un' aty*, kam me dërguem me letëra ata qi të sgjidhni ju, qi të shpienë dhunëtinë tuei ndë Ierusalem.

⁴ Edhe ndë qoftë se vëjen me votun' edhe unë, kanë me votunë bashkë me mue.

⁵ Edhe kam me ardhunë te ju si të shkoj rreth Makedonisë (sepse tashti po shkoj ndëpër Makedoni).

⁶ Edhe ndë qoftë kam me mbetun' afër jush *pak kohë*, a druese kam me dimënuem, për me më përsiellë ju kudo qi të vete,

⁷ sepse s'due qi t'u shof juve tashti tue shkuem udhësë, por shpërej me mbetun' afër jush disa kohë, ndë *më* lashtë Zoti.

⁸ Edhe kam me mbetunë ndë Efesë deri ditën' e Pendikostisë.

⁹ Sepse m'u çel *nji der'* e madhe edhe *plot* me punë, edhe *janë* shumë asish qi rrinë kundrë.

¹⁰ Edhe ndë arhtë Timotheu, këqyrni të jetë pa frikë te ju, sepse *edhe ai* punon punën' e Zotit sikurse edhe unë.

¹¹ Askushi pra mos e bajë për asgja ate, por e përsillni me paqtim, qi të vijë te unë, sepse po e pres bashkë me vëllazënit.

¹² Sa për vëllan' Apollonë, iu lutsh shumë qi të vijë ndër ju bashkë me vëllazënit, edhe nukë donte kreit me ardhunë tashti, por ka me ardhunë, kur të ketë kohë.

¹³ Rrini squtë, qindroni ndë besët, bahi burra, e forcohi.

¹⁴ Gjithë *punëtë* tueja le të bahenë me dashuni.

¹⁵ Edhe u lutem juve, o vëllazën (e dini shtëpin' e Stefanait, se ashtë pem' e parë e Ahaisë, edhe kushtuenë vetëvetëhenë ndë shërbesë të shenjtënavet),

¹⁶ të ulni kryet' edhe ju mbë kësish, edhe mbë qish do *nierit* qi punon bashkë *me ne* edhe mundohetë.

¹⁷ Edhe gëzohem për të ardhunit' e Stefanait, edhe të Furtunatit, edhe të Ahaikut, sepse këta mbushnë të mangunitë t'anë,

¹⁸ sepse prajtnë shpirtinë t'em edhe tueinë; i ngjifni pra këta se qish janë.

¹⁹ U falenë juve me shëndet kishat' e Asisë; u falenë juve shumë me shëndet mbë Zotin' Akyla edhe Priskilla bashkë me kishënë *qi ashtë* ndë shtëpi t'atyne.

²⁰ U falenë juve me shëndet gjithë vëllazënit; puthni njiani tietërinë me të puthme të shenjtënueshime.

²¹ Të falunitë me shëndet *u shkruë* me dorën t'eme të Paulit.

²² Ndë mos dashtë kush Zotinë Iesu Krisht, qoftë mallëkuem, Maran-atha.

²³ Hiri i Zotit t'ynë Iesu Krishtit *qoftë* me ju.

²⁴ Dashunia eme *qoftë* me gjithë ju mbë Iesu Krishtinë. Amen.

E para (letërë) mbë Korinthianët u shkruë kah Filippet, (edhe u dërgue) me anë te Stefanait e Furtunatit e Ahaikut e Timotheut.